A°. 1840.

N°. 33.

DONDERDAG DEN 23sten APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 21 April 1840.*

Van wege Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slaven *Adolf* en *James;* toebehoord hebbende aan M. E. BUSCHMAN.

2°. Aan de Slavin *Johanna Wilhelmina;* toebehoord hebbende aan P. NUIJZEL.

3°. Aan de Slaven *Louisa*, *Albertina*, *Albertus*, *Hermanus David* en *Maria;* laatst gestaan hebbende onder Straatvoogdij van T. P. KAERSENHOUT, en afkomstig van A. H. LOBBRECHT. — En

4°. Aan de Slaven *Fredrik* en *Jeannette;* toebehoord hebbende aan W. KOORNDIJK; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. ADOLF ALPHONS HARTCOURT.
JAMES HARTCOURT.

2°. JOHANNA WILHELMINA ALIKRUIK.

3°. LUDOVICA TROONAP.
ALBERTINA TROONAP.
ALBERTUS TROONAP.
HERMANUS DAVID TROONAP.
MARIA ADRIANA TROONAP.

4°. FREDERIK RIGOT,
JEANNETTE RIGOT.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 April 1840.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1°. H. W. BUILLAB, voor de Slavin *Madeleintje;* hem in eigendom toebehoorende.

2°. BENJAMIN à COHEN, voor de Slaven *Adriaan* en *Marie;* hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Justitiëele Politie.

Ten burele van den Procureur Generaal der Kolonie SURINAME, een gevonden *ZILVEREN ZAK-HOROLOGIE* aanwezig zijnde, zoo kan de geen, welke hierop vermeent zijn regt van eigendom te kunnen doen gelden, zich deswegens ten burele voornoemd vervoegen.

Paramaribo den 21 April 1840.

De Adjunct Adsistent ten burele voornoemd,
J. VAN LIER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 17den dezer, de Engelsche Sloep *Pembroke*, Kapt. Wm. Payne, van Demerary, hebbende 8 dagen reis: Passagier: de Heer J. S. Content.

Den 20sten, het Schip *Noord-Holland*, Kapt. H. K. Ruijl, van Amsterdam, hebbende 31 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. G. H. Helmcke, J. Farwell, N. Y. Radmore, J. Rijder en G. van Wildionis.

Den 21sten, het Schip *Henriette*, Kapt. J. C. Willems, van Amsterdam, hebbende 33 dagen reis; Passagier: de Heer O. G. Popken.

Idem, het Schip *Concordia*, Kapt. B. Wijgers, van Amsterdam, hebbende 32 dagen reis.

. Den 21sten Februarij, is te *Cowes* binnengekomen, het Schip *Clasina Adriana*, Kapt. S. Nielsen. — Van hier.

BEURSBERIGT VAN AMSTERDAM.

Den 10den Maart 1840.

KOFFIJ: De voorjaars-veilingen der N. H. M. zijn afgeloopen en ofschoon de prijzen in dezelve eene daling van ruim 2 c. ondervonden hebben, is evenwel de wezentlijke gesteldheid der markt thans gunstiger, dan vóór de verkoopingen; sedert dezelve is er, hetgeen trouwens ook niet te verwachten was, weinig handel geweest; nogtans bleef men eenige vraag bespeuren en werd zelfs op enkele nommers een klein winstje ingewilligd. De tegenwoordige waarde van ord. Cheribon is thans aan te nemen op 30 c.

RUWE SUIKER: De markt verkeerde sedert ons vorig berigt in eene lustelooze stemming en er werd weinig of niets omgezet; alleen zijn eenige kleine partijtjes Surinaamsche tot onveranderde prijzen verkocht geworden.

KATOEN: Het artikel is stil gebleven en schijnt bijna geheel verlaten; in de notering der prijzen doet zich niettegenstaande deze lustelooze stemming, geene verdere verlaging kenmerken, aangezien de eigenaars weinig genegdheid betoonen tot op nieuw lagere koersen af te staan.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 14 Maart 1840.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, *11 Maart.*

Het is dus waar, dat Nederlands Vorst het voornemen heeft opgevat, tene, zijn volk zoo ongevallige, echtverbintenis aan te gaan! Maar waarom vervult eene op zich zelve zoo eenvoudige en dagelijksche daadzaak als het sluiten van een huwelijk, de harten aller Nederlanders met verbazing en smart? Heeft een Vorst niet gelijke regten te dezen opzigte met elken zijner onderdanen? Voorzeker, heeft toch de Koning het regt en de bevoegdheid dit tweede huwelijk aan te gaan!

Een Vorst is de vader van zijne onderdanen. Op hem rusten dezelfde verpligtingen jegens zijn volk, die een vader jegens zijn kroost te vervullen heeft. Het hoofd van een huisgezin moet zich vele opofferingen getroosten, en zijne geliefkoosde neigingen ten offer brengen, wanneer de welvaart van het huisgezin zulks vereischt; hoe meer dient niet een Vorst dit te doen, daar een zoo veel grooter huisgezin die opofferingen vordert. Zijn loon is in het geluk, in de liefde, achting en vereering van het volk gelegen. Hoe hoogen prijs onze Vorst op dit loon stelde, heeft eene vijf en twintigjarige ondervinding geleerd; en welk Nederlander, wiens hart voor het dierbaar stamhuis van Oranje klopt, zou zonder smart kunnen aanschouwen, dat onze geliefde Vorst op het punt staat die liefde, die achting, die vereering van zijn volk te zien verminderen? De redenen, waarom de algemeene opinie de bedoelde echtverbindtenis afkeurt, zijn niet ver te zoeken. In de eerste plaats is de aanstaande gemalin van onzen Vorst uit geen geslacht gesproten, dat een gekroond hoofd tot zich mag verheffen. De wijsgeer noemt geboorterang een vooroordeel; hij kent eenen hoogeren rang slechts aan hen toe, welke door deugden en verdiensten uitblinken. Dit moge eene zedelijke waarheid zijn; er bestaan echter in de burgerlijke maatschappij vooroordeelen, die noodzakelijk zijn, en welke in waarde moeten gehouden worden, insonderheid door degenen, die het voordeel er van wenschen te genieten. De nimbus die de kroon omgeeft, en blinde vereering vordert en verwerft, zal door de eigen schuld van hem, die ze draagt, verdwijnen. — Dan, ten tweede, is niet alleen het geslacht, maar het volk, waaruit de vorstelijke bruid spoort, een steen des aanstoots. De onaangename indruk, welken de pas vereffende negenjarige worstelstrijd met de naburige Belgen bij ons verwekt heeft, kan nog niet geheel uitgewischt zijn, alhoewel de vrede hersteld is. De echtvereeniging van onzen Vorst met eene telg van een volk, door hetwelk wij ons zoo diep gekrenkt en verongelijkt gevoelen, kan ons Nederlanders niet anders dan ten hoogste ongevallig zijn. Ten derde belijdt zij, op welke de keuze van onzen Vorst gevallen is, het Roomsch Katholijke geloof. Onze verlichte eeuw kan, wel is waar, in burgerlijke betrekkingen dusdanige gemengde verbindtenissen goedkeuren, maar een voorbeeld daarvan in den regerenden Vorst te zien geven, is voorzeker voor alle gezindheden een doren in het oog.

Ziedaar de voornaamste grieven der openbare opinie tegen de bedoelde echtvereeniging. Wat zullen nu de gevolgen zijn, bijaldien de Koning bij zijn opzet blijft volharden? De ondermijning van alle liefde, achting en vereering des volks jegens zijnen thans zoo zeer beminden Vorst, van daar vervolgens wantrouwen en verdeeldheid, en andere daaruit voortspruitende nadeelen voor het dierbare vaderland. Wat zouden de naburige volken juichen, wanneer zij twist en tweedragt ook in het zoo zeer benijde eensgezinde Nederland zagen woelen! Zij hebben onze weder rijzende welvaart

benijd, en door kuiperijen en geweldddadigheden pogen te vernielen. Zij benijden thans nog de eensgezindheid, het vertrouwen, de liefde en achting, welke Vorst en Volk vereenigen, als ten toonbeeld voor alle andere Vorsten en Volkeren; en ach! hoe zouden zij triomferen, ons van dit voorregt beroofd te zien. De Hemel verhoede zulks, en leide het hart van onzen beminden Koning, om te kiezen, hetgeen het heil van Hemzelven, en dat van zijn Volk vorderf.

Hoe aangenaam, gerust en te vreden kan onze Vorst den avond van zijn leven doorbrengen! Gelukkig in zijn talrijk kroost, gelukkig in de liefde en verknochtheid van zijn welvarend volk, geacht door alle volkeren en vorsten, geplaatst in eenen ruimen en schoonen werkkring, begaafd met gezondheid, ijver, lust ter leiding van een werkzaam en weldadig leven. Welk sterveling kan op een gelukkiger lot roemen? Maar te regt zegt de Grieksche wijsgeer: *Nemo beatus ante mortem!*

Wat intusschen nu ook moge gebeuren, het Nederlandsche volk zal aan zijnen wettigen Vorst de gehoorzaamheid en den openbaren eerbied, aan hem verschuldigd, nimmer weigeren, daartoe is het te zeer aan het stamhuis van Oranje verkleefd. Neen, het zal nimmer de weldaden vergeten, die het van zijnen Vorst en van deszelfs voorzaten genoten heeft. Maar zal het zich kunnen bedwingen, en aan den Vorst zijn gelaat verbergen, waarop de droefheid, de smart en het medelijden gegrift zullen staan, wanneer het zijnen, anders met zoo veel kracht van ziel begaafden Vorst, door zulk eene zwakheid zal verwonnen zien!

— Bij koninklijk besluit is bepaald: 1°. dat het te Willemsoord liggende fregat de Zaan, hetwelk, ter vervanging van het fregat de Maas, naar Oost-Indie bestemd was, met den laatsten dezer maand zal worden buiten dienst gesteld en opgelegd; 2°. dat het fregat de Sambre, liggende te Amsterdam, met 1 April aanstaande zal worden in dienst gesteld, en bestemd naar Oost-Indie, ter aflossing van het gemelde fregat de Maas, met bepaling tevens, dat de kapitein ter zee D. Buys, thans het fregat de Zaan kommanderende, met deszelfs état-major en equipage, zal overgaan op het fregat de Sambre, en daarover het bevel voeren.

In de Londensche dagbladen van 8 dezer, leest men:

Heden morgen, ten zes ure, is prins Louis Napoleon, met bijhebbend gezelschap, in het open veld, even buiten de stad, gevangen genomen. De policie was verwittigd geworden, dat de prins uitgegaan was, om eenen twist met zijnen neef, graaf Leon, (waarschijnlijk prins Luciën Murat, zoon van den gewesen Koning van Napels) in een tweegevecht te beslissen. De inspecteur van de policie, Pierce, kwam met zijne manschappen, uitgezonden om dit tweegevecht te verhinderen, juist op het veld, genaamd Wimbledon Common aan, toen de getuigen, graaf d'Orsay, de Heer Charles Parquin, een vreemdeling, en kolonel Ratcliffe, bezig waren over de keus van wapenen te onderhandelen; hij nam al de wapenen in beslag, en het geheele gezelschap, waarbij zich nog een knecht, met name Keon bevond, gevangen, en bragt hen allen voor den magistraat in Bowstreet. Deze, na hen over het misdadige van het tweegevecht onderhouden te hebben, vorderde, dat de prins en de graaf zich elk, onder eene verpligting van anders 500 p. st. boete te betalen, zouden verbinden om twaalf maanden lang onder elkander den vrede te bewaren, en eischte bovendien voor elk nog twee goede borgen, ieder van 250 p. st. Hetzelfde vorderde hij van de getuigen, doch slechts voor sommen van 100 p. st., en 50 p. st. voor hunne borgen. Aan al deze vorderingen in den loop van den morgen voldaan zijnde, werd het gansche gezelschap ontslagen en weder op vrije voeten gesteld. Wat tot den twist aanleiding gegeven heeft, is men niet gewaar geworden.

BELGIE.

Brussel, 3 Maart.

De centrale sectie gispt vrij scherp de herstelling van den generaal van der Smissen in het kader des legers, en heeft den voor dien generaal bestemden post op de begrooting doorgehaald. Een dagblad, de plotselinge gunst verhalende, welke genoemde generaal thans geniet, voegt er bij, dat dezelve, zich in Duitschland vervelende, herwaarts had geschreven dat, bijaldien men hem niet met eere terugriep, hij zijne contumatie zou komen zuiveren en bewijzen, dat nog hoogere personaadjes dan hij zich in de gebeurtenissen van 1831 hadden ingelaten. Dit had in den ministerraad aanleiding gegeven tot een plotseling besluit, waarbij de generaal teruggeroepen en in zijne betrekking hersteld werd.

FRANKRIJK.

Parijs, 3 Maart.

In den ochtend van 27 Februarij verkeerde de stad Toulon in de grootste ontsteltenis. Het gebouw, waar men patronen, enz., vervaardigde, stond in brand. Elk oogenblik zag men scherven van granaten en bommen door de lucht vliegen. Op het eerste berigt van dezen vreeselijken brand was de gansche stad op de been. Alle aanwezige autoriteiten, militairen, zeelieden en burgers wedijverden onderling in het aanbrengen van hulp. Acht personen, waaronder een kind van tien of twaalf jaren, verloren daarbij het leven, terwijl het getal der min of meer zwaar gekwetste beambten, zeelieden en soldaten, van 25 tot 30 beloopt. Het is onmogelijk den angst te beschrijven, die zich van de bevolking van Toulon meester maakte. Wanhopende vrouwen zochten luid gillende eenen broeder, man of vader, gekwetsen en dooden waren allen zwart van het kruid en onherkenbaar. De brand is ontstaan, zegt men, door eene granaat, welke men ledigde.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.